De gezichtslozen

Deze novelle stond in de bieb bij boeken die je voor de lijst kunt lezen, dus ook voor scholieren interessant. De hoofdpersoon is fotograaf, meer als kunstenaar dan als journalist, maar ze verandert gaandeweg meer in een activist. Ze gaat fotograferen in Shatila, een volle wijk van Palestijnse vluchtelingen die eigenlijk allemaal terug willen keren naar hun vaderland. Hoe kun je daarnaar verlangen als je er niet eens geboren wordt? Het antwoord van haar fixer is: "Het volstaat om hier, in de zinkgaten van ballingschap, geboren te worden". Haar fixer laat haar de typische plekjes van Shatila zien en zo komen op haar foto's de mensen als slachtoffers over. Dat valt op bij Ruba en Juhaina, een stel van wie ze woonruimte huurt in Beiroet. Later komt ze de Palestijnse verpleegkundige Suhaila tegen die ook iets zegt over de portretten: "Dat is wat ze allemaal doen wanneer ze hier komen. Tonen dat we slachtoffers zijn". Suhaila laat haar kennismaken met echte mensen in Shatila, waardoor de mensen een gezicht krijgen.

Later krijgt ze ruzie met Ruba en Juhaina, omdat zij de inwoners van Beiroet verwijt dat ze de Palestijnen niet beter helpen. Hun antwoord is dat de mensen van haar portretten ook gewoon in Europa zwerven en dat Europeanen er ook niets aan doen. Terug in haar eigen land, gaat ze staatlozen fotograferen in haar eigen land en die komen ook in haar expositie. Een kunstcriticus die haar werk ziet, merkt erover op dat het erg activistisch. Hij gaat erop door: is het niet typisch voor de westerling om aan zelfkastijding te doen? Hij betoogt dat niemand het beter doet dan wij. Haar antwoord is: "Het is niet omdat het slechter kan, dat het niet beter moet". Dat vind ik wel mooi. In Belgisch Nederlands zal nog fraaier klinken.

Er speelt nog veel meer, zeker in de warme relaties met de andere personen in het boek, maar lees dat maar lekker zelf. Zeker een aanrader.

Schrijver
Gescinska, Alicja
Jaar uitgebracht
2025
Jaar gelezen
2026
Genre
Fictie

Informatie

Op Tzum